Ч. 105. 604. Львів, субота дня 19 мая 1917. Рік III.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 10 сот. На провінцію 12 сот. В зайнятих терито ріях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Виходить що дня рано крім понеділка.

Умови передплати у Львові:	
На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

В краю і державі:	
На рік	32·— К.
„ півроку	16·— „
„ чвертьроку	8·— „
„ місяць	2·70 „

За границю:	
В Німеччині	37 мар.
В Америці	11 дол.
В инших державах	54 фр.

Воєнні кошта Німеччини

Нинішна війна, в котрій беруть участь по одвій і другій стороні міліонові армії, коштує незвичайно дорого.

Справу воєнних коштів навіть такі практичні і вираховані Німці порушують тепер

Щоби удержати в рівновазі білянс біжучих державних видатків, піднято два рази пробу частинної фінансової реформи, котра видала на дневне світло ріжні податки.

Та обі сї проби не можуть становити основи до будучого уладнаня фінансових відносин Німеччини. Правительственні фінансові круги не виявили ще доси в сїм зглядї своєї думки. Се ще й передвчасно. Треба заждати на конець війни, якої оконечний висгід годі предвидіти.

Та вже й тепер можна більше менше докладно обчислити суми, які буде мусїла видавати Німеччина щорічно на опроцентоване і амортизацію довгів. На випадок, що війна потреває до кінця липня 1917 р., будуть виносити після обчислень дра Яфе і Бернгарда річні видатки на опроцентоване і амортизацію довгів Німеччиною (120 міліярдів марок) 7 і пів міліярда марок, котрі враз з трема міліярдами нормальних передвоєнних видатків держави зростуть до великанської суми 10 і пів міліярда марок.

Отсю суму буде мусїла держава покривати при помочи нових податкових жерел. Її не здобудеть ся хочби через найосновнійшу „фінансову реформу“. Треба радше змінити цілу фінансовість держави і створити зовсїм нову податкову будівлю.

Др Яфе розважує можність дістати по побідній війнї воєнне відшкодоване і бачить в нїм успішне скинене части великого тягару державних довгів. Таке відшкодоване в сумі 50 до 60 міліярдів марок можна при помочи підводних лодок вимусити тільки від одної Анґлії. Коли-ж би війна скінчила ся без відшкодованя, тодї полишаєсь після дра Яфе ще один спосіб облекшити державі тягар, а се віддати на річ держави часть маєтку горожан.

Се очивидно тільки здогади та проєкти, котрі потвердить доперва будучність. Покищо є фактом, що річні видатки держави будуть виносити 11 міліярдів марок або й більше, коли війна потреває довше, і що ту величезну суму треба буде покрити з нових, доси невипробованих доходових жерел.

З польських справ.

Польське коло проти правительства.

На засїданю польського кола д. 16. с. м. перейшло 35 голосами ось таке внесене п. Стесловича:

Як в справах, що відносять ся до загальної польської політики, так і в найважнійших краєвих справах польське коло стрічалось через цілий час триваня війни з байдужністю і бездільністю правительства. Польське коло супроти теперішного правительства займало доси вижидаюче становище в припущеню, що се правительство переведе зміну цілої системи примінюваної від початку війни супроти Поляків і краю. Тому що се доси не стало ся помимо многократних приречень, а поступоване і поведене властий і дальше не узгляднює інтересів краю і утревалюєть ся правлїнє краєм без співучасти Поляків, польське коло заявляє, що не буде попирати правительства,

Димісія Бобжинського знов на дневнім порядку.

Віденські часописи подаючи ухвали польського кола пишуть: Після опінії чільнійших польських політиків консеквенцією останних ухвал кола буде імовірно димісія міністра Бобжинського.

Є дані, що сим разом буде вона принята. Не треба однак побоюватись, щоби се мало вплив на позицію кабінету. Зрештою велика часть членів кола, котрі імовірно були би голосували проти внесеня, була неприсутна. Длятого вислїд голосованя був припадковий. Як евентуального наслідника Бобжинського наводять віденські дневники дра Леа.

Кандидат на презеса польського кола.

Польська партія людова поставила кандидатуру кн. Андрія Любомірського на презеса польського кола. Його вибір імовірний. Кн. Любомірський виступав доси в політиці не богато.

Особа реґента.

Цензура позволила часописям обговорювати кандидатуру архікн. Стефана на реґента польського королївства.

Війна.

Виїзд французького амбасадора з Петрограду.

ЖЕНЕВА. „Petit Parisien“ доносить: Виїзд Peleslogues'a з Петрограду наступив з тої причини, бо французький амбасадор не чув ся там безпечним — червона ґвардія (зоружені російські робітники — прим. Редакції) на улицях Петрограду розвиває свою терористичну діяльність. І се також рішило, що французький амбасадор прийшов мнимо до переконаня, що йому не вдасть ся удержати Росії по стороні коаліції.

Утеча Леніна?

Коаліційні часописи доносять, будьтоби проти воєнна пропаґанда Леніна стрінула серед населеня Петрограду на великі трудности. Зі страху о своє житє мав Ленін втічи з Петрограду до иньшого міста.

Російські моряки проти анґлійських офіцирів.

КОПЕНГАҐА. Петроградська соціялїстична „Правда“ доносить, що напружене між російськими моряками а анґлїйськими офіцирами маринарки приймає щораз більші розміри. Моряки бальтійської фльоти не хотіли виповнювати приказів анґлїйських офіцирів і підняли бунт. В Кронштадї замордували російські моряки кількох анґлїйських офіцирів маринарки.

Усуванє російських комапдантів.

ШТОКГОЛЬМ. Урядово доносять з Петрограду: Доси по порозуміню міністра Ґучкова з начальним вождом, полишено 114 висших командантів на фронті того становища, а дальших 35 командантів відкликано з фронту.

Київські полки ідуть на Петроград?

ЦІРІХ. Після донесень медіолянських дневників, вимашерували з київського округа самовільно відділи військ до Петрограду.

Італійська офензива.

БЕРНО (Ткб.). Воєнний звітник „Berner Tagblatt-у“ при армії Боревича доносить д. 14. с. м. вечером: Більшість італійських баталїонів, що йшли до штурму, вже на терені перед австро-угорськими становищами улягла своїй судьбі. Австро-угорська артилєрія із знаменитою певністю стріляла в ряди атакуючих, котрі зовсїм не дійшли до дротяних засіків. В першім дни розгорілої на ново битви в Красї Італійці нічого не осягнули, не посунули ся ані на крок вперед, а втрати, які понесли в наслідок діланя австро-угорської артилєрії були дуже великі. Також піхота австро угорська проявляк на ново свою давну, стільки разів випробовану відпорву силу.

Мирова інтерпеляція в анґлійськім парляменті.

ЛЬОНДОН (Ткб.). В палаті громад поставили два соціялїстичні посли і два ліберали внесенє, яке взиває правительство повитати відкиненє через Росію всяких стремлїнь імперіялїстичних і заборчих, як також зложити подібну заяву іменем анґлїйського правительства і усталити спільно з союзниками мирові умови, які відповідали би російській заяві. В справі сього внесеня забрав голос Cecil Robert і сказав: Наші воєнні цїли і нині ще не змінені. Уклади заключені з давним російським правительством ще й нинї обовязують, доки не будуть через нове російське правительство змінені. Cecil вказав на конечність відшкодованя для Бельґії, Сербії, північної Франції і відшкодованя за знищенє мирних торговельних кораблїв. Cecil не бачить в бесїдї німецького канцлєра згадки про мирові умови, котрі приняла би Німеччина. Мир, який приняла би Анґлія, мусить бути миром справедливим і трівким.

Американська фльотиля прибула до Анґлії,

ЛЬОНДОН (Ткб). Пресове бюро подає до відома: Фльотиля контрторпедовців Зєдинених Держав прибула недавно до Анґлії, щоби співділати в війнї з нашими морськими оружними силами. Контрадмірал Sins обняв начальну команду над всіми висланими на европейські води оружними силами Зєдинених Держав. Він є щоденно в стичности з шефом адміральського

штабу. Услуги, які Зєдинені Держави віддають справі союзників, мають якнайбільшу вартість і є в повні узнавані.

Коаліція занепокоєна уступленєм Гучкова і Корнілова.

ХРИСТІЯНІЯ (Ткб.). „Werdensgang“ дістає рівночасно з Парижа і Льондону згідні вісти про занепокоєнє, яке там викликує замішанє в Росії, Уступленє Гучкова і Корнілова виклика до там просто перестрах.

Рада робітників і жовнірів погодилась з правительством.

ЛЬОНДОН (Ткб.). Бюро Райтера доносить з Петрограду: По переговорах, які тревали через цілий день, прийшло до згоди між виконуючим видїлом ради робітників і жовнірів а тимчасовим правительством. Правительство оголосило близші подробиці в тій справі. Три соціяльні демократи і три народні соціялісти вступають до кабінету.

Успіхи підводних суден.

БЕРЛІН (Ткб.). Наші підводні судна затопили на середземнім мори знов 9 пароходів і 6 вітрильників загальної поємности 30.000 тон.

Лист від хорих з поля.

Дістаємо отсе письмо: „Дня 24. цвітня 1917. Високоповажані Пані українського жіночого Комітету помочи для ранених жовнірів у Львові (ул. Руська 3). Повідомляю Вас, Високоповажані Добродійки, що я отримав від Вас книжки дня 23. цвітня. За ту ласку і поміч для нас дуже сердечно дякуємо. Не мали ми крім часописий „Свободи“, „Українського Слова“ і „Діла“ нічого більше до читаня; якаж радість то була між хорими, коли я заніс до „цимри“ отримані від Вас книжки, а особливо втішили ся всі молитвенниками. І як я роздав ті книжочки між хорих, то не могли ними натішити ся. Вже тепер маємо цілу бібліотечку гарних книжок і можемо похвалити ся перед Німцями, Чехами і иншими. Я всі книжочки понумерував і списав до каталоґу і се буде наша шпитальна бібліотека. Єще раз дякуємо дуже сердечно за ласкаву поміч і желаємо Вам від Бога сил до дальшої праці для помочи бідних хорих.

Просимо і на далі за нас памятати. З тим кінчу своє писанє і здоровлю Вас дуже сердечно Н. Дутчак, Антін Яблонський, Михась Лисюк, Василь Демкович, Іван Бойко k. u. k. Infektions Krankenstation 2/3 Feldpost 286“.

Таких листів ріжнородної форми і змісту одержує жіночий Комітет дуже богато і се найкрасша заплата для тих 32 Пань, що згуртовані під проводом п. С. Олесницької працюють від півтора року тихо і без реклями, а прецінь таку важну і потрібну сповняють роботу. Відвідують що найменше раз в тижни всі львівські шпитали, засоплюють хорих жовнірів в молитвенники, часописи і поучаючі книжки, виручують їх в переписці до родини і полагоджують їм численні оруди при закупні денчого потрібного. Сю прислугу цінять жовнірі дуже високо і відчувають велику вдячність для дотичних Пань, хотяй часто не вміють сего висказати, але коли прийде день і година відвідин, то кажуть виразно, що виглядають своєї пані мов діти рідної мами. А вже просто неоцінене добро роблять наші пані тим жовнірам, що самі не можуть читати, бо стратили на все світло очий, тим по поміщені в заведеню для отемнілих; там сповняють вони обовязок лекторок, читають тим нещасливим дещо з часописий і книжок, а в неділю та свята ведуть їх до церкви і приводять назад, щоби тих тяжко дїткнених жертв війни піддержати на дусї, не дати їм попасти в безнадійну розпуку, до якої настроює їх не тільки страшна недоля сліпоти, але й чуже для них місто і декоми й непривхильне окруженє.

Неумолима судьба завдала молодим людям, що допера зачали жити, бездонно глубоку фізичну і душевну раву, длятого треба їм віжної руки, котра би не кажу загоїла сю раву, бо се неможливе, але бодай трохи злагодила біль душі, принесла дрібку розради і запевнила отемнілих, що вони не самі, що звязь між ними і світом дальше істнує та що вони можуть бути єще пожиточними членами своєї суспільности.

Розуміє ся, що до такої праці, яку сповняють наші пані, треба чималої посвяти і богато благородного серця, а се тим більше, що вона тиха і незамітна, ніхто про них не пише, та й ніхто не похвалить, однак я певний, що вдячність наших жовнірів заступить їм вповні людську славу, впрочім дуже нетриваду, а свідомість, що сповняють вельми важну, гуманну та культурну роботу, принесуть їм без сумніву велике внутрішнє вдоволенє.

Крім відвідин шпиталів висилає жіночий Комітет 2 рази в тижни українські часописи до 86 шпиталів поза Львовом, а перед сьвятами розіслав понадто пакети з книжками і прч. до 76 полевих почт. Се вже обовязок секретарки, який спочиває дотепер все в дуже щасливих руках; спершу сповняла його незрівнано п. Галя Федаківна, відтак п. Навроцька і п. Величківна а тепер п. Олексинівна. Одним словом — праці Пань, згуртованих в Комітеті жіночім для ранених жовнірів, належить ся повне признанє.

о. В. Л.

НОВИНКИ.

— **Дар К. 100 000 — на сирітський фонд ім. Митрополита Андрея гр. Шептицкого.** Як довідуємо ся, Надзирауча Рада Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“ згідно з уділеним їй Загальними Зборами уповажненем, порішила на вчерашнім засіданю призначи яко дар на сирітський фонд ім. Митрополита Андрея гр. Шептицкого квоту К. 100.000 — з тим, що першеньство в користаню з відсотків тої квоти мають мати сироти по членах Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“.

— **З почти.** З нинішним днем допущено під установленими услівями рух приватних пакетів до полевих почт ч. 263, 447, 449 і 626, натомість здержано такий рух до полевої почти ч. 124.

З нинішним днем допущено висилку товарових прибок до полевих почт ч. 263 і 449, натомість здержано до полевої почти ч. 124.

— **Рух почтовий в Альбанії.** Від тепер допущені до етапового уряду почтового Пуки в Альбанії поручені приватні посилки листові і почтові перекази до осіб військових. Рівнож вільно там висилати пакети почти полевої.

— **Каригідна агітація між полоненими.** „Кореспонденц'я Вільгельма“ доносить: Нечувану просто пробу шкодити осередним державам при помочи полонених викрито перед кількома днями. Візвано полонених в формі військового приказу перечачкованими способами і на основі особлєтих інструкцій, щоби допускали ся актів саботажу, нищили засіви, підкладали огонь і всяким способом робили шкоду осередним державам. „Кореспонденція Вільгельма“ представляє подрібно, яких примінено в тій цїли середників і оголошує буквальний зміст фальшивого приказу, що його вадіслано полоненим, як також доносить, що як в Німеччині, так і у нас тепер буде заборонена пересилка пакетів для полонених. „Кореспонд. Вільгельма“ пятнує несовісність, якою є підбурюванє полонених до діл, котрі потягнули би для них незідкличну кару смерти.

— **Управа ярин у Львові.** Від минулого року приготовляла Команда міста велику акцію до заложення яринного огорода, яка здійснила ся в теперішній порі. Роботи на великанських обшарах: 5-ти морговім перед городецьком рогачкою і 30 морговім зараз за рогачкою, ведені енергічно і незабаром будуть покінчені. Зі збірок всякого рода ярин будуть користати передовсім військові інституції, які доси засмотрювали ся в земноплоди у цивільних підприємців.

Кромі того великанського огорода розділила Команда міста для шкіл, бурс і добродійних товариств неужитки в ріжних точках міста в скількости 25 моргів ґрунту. Землю під управу приготовила Команда міста при помочи полонених, вільних від служби жовнірів та шкільної молодіжи.

— **За новим державним гимном Німеччини.** Від вибуху війни і збільшеня в Німеччині неприязних почувань проти Анґлії, зайшла потреба в Німеччині нового державного гимну, тому що дотеперішний, який обовязує, що до змісту і мельодії є невільничою перерібкою анґлійского державного гимну, „God save the King“.

Берлінські часописи оголошують тепер відозву представників німецких кругів німецкої суспільности, щоби „перестарілий що до змісту, а що до мельодії німецкий державний гимн“ заступити новим, гідним хвилі і величи народу.

В тій цїли утворив ся в Берлїнї видїл з проф. дром Фрідлендером на чолї і приймає проєкти до 30. червня с. р.

Деякі часописи задивляють ся на ту справу скептично і не думають, будьто би потрібним було усуване насильно пісні, яка вже приймила ся і з якою зжило ся німецьке ухо.

— **Смерть польського артиста.** В Києві помер недавно талановитий артист маляр Вжешч. Незвичайно плідний, оставив ряд цінних праць, які визначають ся великим богатством красок. Його найбільше улюбленою темою був український краєвид. Більшість його праць вийшла з України, де перебув останні літа життя.

— **Фонд для вдів і сиріт по ополченцях 27. полку.** В 27 ім полку загального ополченя в Любляні (Країна) утворено фонд для вдів і сиріт по поляглих або в наслідок ран і недуг помершлх жовнярах того полку. З огляду на се, що в тім полку служить богато українських і польських жовнярів, подає ся до відома інтересованих, що поданя, на яких мусить бути потверджене убожество просячих, можна вже тепер вносити на руки команди полку.

— **З львівського університета.** Ректорат львівського університета подає до відома, що до дня 4. мая 1917 р. записало ся в біжучім півроці літнім на львівський університет загалом 1.076 слухачів. З того числа припадає на теольоґічний видїл 231, правничий 212, лікарський 271, фільософічний 362. Число звичайних слухачів виносить 984, надзвичайних 92. Серед звичайних є женщин 279, серед надзвичайних 72. З загального отже числа записаних доси слухачів припадає на мужчин 67 проц., на женщин 33 проц.

— **Воєнні кухнї під зарядом міста.** Воєнні кухні в салі Народного Дому і в академічнім домі при вул. Сенаторській, які доси були під зарядом команди міста, перейшли в руки міста. Хто наміряє користати зі знижок (бонів) на обіди, має зголосити ся у мужів довіря.

Третя воєнна кухня при площі Домбровського веде належно свою чинність і живить нині понад 300 осіб.

Ведуть ся заходи до створеня двох великих кухонь для найбідніших.

— **Нехай живе Гамбрінус!** Одною з біжучих справ з обсягу апровізації міста є загальна недостача... пива, яка потреває імовірно ще кілька днів. На разі зарадили тій недостачі в той спосіб, що ціловаґонові привози, які надходять до Львова для кількох рестарраторів, розділює ся між кільканацять шинкарських підприємців: Справу пива й його ціни обговорювали вчера на засіданю комісії для управильнення цін. В виду того, що ціни пива в останних часах пішли значно в гору, комісія може здержить ся від рішеня що до підвишок і відступить справу краєвій комісії провірюваня цін.

— **Українські соціялісти їдуть до Штокгольму.** Секретаріят міжнародної соціялістичної орґанізації дістав телеграфічне повідомлене, що українська партія соціял-демократична в Австрії висилає на конференцію як своїх репрезентантів Володимира Темницького і Миколу Ганкевичи. Полуднево-славянське сторонництво висилає Дра Генрика Туму.

— **Польські стрільці.** Аґенція Стефані доносить, що перший полк польських стрільців, яких головна садиба є в Києві, відійшов 9. мая з Києва на російський полудневно західний фронт. В загалі всіх польських добровольців порозміщувано в українських містах, що має своє значінє і цїль.

Жертви на оселі для інвалідів У.С.В.

належить слати до Товариства „МАКІВКА“ в Новім Санчи.

— **Пожежа к Кукізові.** В Кукізові вибухла д. 11. с. м. з полудня грізна пожежа. Задля сильного вітру, недостачі сикавки і людий, котрі були занятї працею в поли, пожежа загрожувала цїлому селу. На щасте вітер не вдовзї надстав, надбігли жандарми і в кількох годинах пожежу зльокалїзовано. Пожежа, яку викликали діти, знищила цілковито 5 господарств. Одна жінка сильно попекла ся. Господарства були в части асекуровані.

— **На волю.** Недавно зарядив цісар загальну перлюстрацію стацій для інтернованих і конфінованих з виразним порученем, щоби в тій мірі поступовано в як найлїберальнїйшім дусї. Се цісарське зарядженє довело до того, що 70 процент інтернованих випущено на свободу. Тому, що більшість походить з воєнної области і є без середників до житя, то буде користати з специяльної спіки, яка прислугує виселенцям. В більше-менше 20 процент випадків інтерноване замінено на конфіноване. Інтернованими лишають ся тільки ті особи, котрих довшого задержаня вимагають пильні згляди на інтереси державні або військові.

— **Шляхта зі східної Галичини мобілїзує ся.** В Кракові, в салї повітової ради відбуде ся 21. с. м. зібранє виселених зі східної Галичини польських власників більших посілостий, в цїли нарад над положенєм та домаганями до держави о виплату воєнних чинитьб.

— **Тарасове сьвято в таборі укр. збігців в Ґміндї.** Про се сьвято писано вже і в „Укр. Слові“ з 5. мая і в „Дїлї“ з дня 4. мая, та взявши під увагу, хто устроював се сьвято, серед яких обставин, в який час і як, годить ся дещо більше про нього написати, ніж се зроблено в в. зг. дописях, в яких рецензент обмежив ся тілько на описаню — і то не ві всїх місцях точнім — зверхної форми сьвята.

Укр. виселенці в таборі в Гмінді, устроювали величаве, дводневне „Сьвято Тараса“ — з добірною програмою. Легко сказане слово „величаве“, а як воно богато говорить про душу нашого народу, про його незломну волю та незахитану енерґію. Бо хтож се тї виселенцї? Се бідні — нещасні люди, котрі серед граду куль оставили свій довголітний доробок — і з душею хиба тільки опинились далеко від рідної землицї — в непривітних бараках. Се люди, яких що день иньше горе давить — иньша журба гнїте, то холод, то голод — а вже найбільше туга за своєю землицею. І сї виселенцї — добувають наче останків своїх сил і устроють незвичайне сьвято Тараса, а величаве, щоб гідно вшанувати память Того, котрого пророкованя і мрії так близькі до сповненя, та щоб чужинцям показати свою невмірущу душу.

Завважати належить — що сю жизненну силу та віру в красшу будучність піддержує тамошня інтелїґенція, яка здаєть ся також не з своєї волї там опинилась. Та і в неї аж в сьому третьому воєнному роцї проявилась живійша діяльність в культурному напрямі. Коли еще в полов. 1916 р. істнувало між нею одиноке може тов. „Жіночої громади“ — десь при кінци заходом молодих сил зорґанізував ся „Співацько-драматичний Кружок“, який мав плекати національну пісню та слово, а вже з початком 1917 р. працюють в таборі з великими успіхами — найріжнороднїйші орґанізації, на чолї яких стоїть: Читальня „Просвіти“. (Иньші товариства: 7 філій читальні „Просвіти“, музично співацько-драматичний кружок, Жіноча громада, Самаританська поміч, Взаїмна поміч учителів, Запомоговий комітет).

І сї всї орґанізації спільними силами устроїли се велике Тарасове сьвято в днях 28. і 29. цвітня б. р.

Розпочалось се сьвято концертом ґімназійної молодїжи дня 28. цвітня.

Кождий — хто мавби на гадцї галицьку ґімназійну молодїж — ніяк на перший погляд не сказавби, що от бачить перед собою ґімназіяльну молодь. Се маленькі діти — дівчатка та хлопцї — на облачах яких горе — вже заранятї їх молодости витиснуло своє пятно. Блїді їх личка, та поважні черти лиця — кажуть догадуватись, що і їм не гаразд живе ся.

Одні блискучі та веселі дїточі оченята зраджують їхню радість з нагоди свого дїточого сьвята.

Приємно слухалось їх невишуканого щебетаня — а коли почулось рішуче:

„Бо хоч малі ще дїтваки —
Терпіти вчили нас батьки“ —

то і біль і жаль і радість огортали серце, а заразом і надія, — що сей молоденький цвіт, поливаний щоденною росою горя, принесе колись плід стократний. Цїлу складну програму закінчила дїтвора поважною молитвою: „Боже великий єдиний — Русь Україну храни“.

Кождий з притутних Українців відходив з тим вражінем, що сього рода скромний концерт — своєю щиростю та відчутем — в десятеро перевисшає ґімназійні концерти з перед війни, — для дїтвори-ж вечер сей належати буде до одних з приємнїйших баракових споминів.

Дня 29. цвітня — властиве сьвято. Думав би хтось, що ізза непогоди, яка до сього часу осінь галицьку виселенцям нагадувала, сьвято з заповідженою програмою не удасть ся. Та ідучи поміж бараки, бачиш, як якісь люди в зелених капелюхах (се настоятелї бараків) виводять з кождого бараку дрібну дїтвору і в парах провадять єї на збірне місце коло школи. Коло деяких бараків, де стоять написи читалень — ззмітний якийсь рух. Ту знова якісь люди в червоних шапках (се секціони — настоятелї 8 х бараків) улаштовують стрійних дївчат та парубків і старших людий до походу. Всї читальнї збирають ся так на рогах улиць з своїми прапорами та таблицями — щоб потім прилучитись до головного походу. Цїлий табор заворушив ся, розпочав ся заповіджений манїфестаційний похід. Перед веде прапорщик в сокільськім однострою з синьо-жовтою хоругвою за ним ступає поважна громада інтелїґенції — членів чит. „Просвіти“. В перших рядах виднїють постаті: Дра Костя Левицького, Колесси, Дрогомирецького і иньших гостий з Відня. За інтелїґенцією ступає якась дрібнесенька дїтвора в синьо жовтих шапочках, се сирітська дїтвора, за нею старша дїтвора з гортів в своїх одностроях, їм слїдує ґімназійна молодїж — кожда ґрупа зі своїми настоятелями. Осібно іде дїтвора зї школи, котрої споре число, кожда кляса зі своїм учителем (-лькою). Похід дїтий — замикає ґрупа огневої сторожі. Тепер доперва слїдують всї прочі читальнї — кожда зі своїми прапорами — співаючи пісні до походу. На поморщених — блїдих лицях старших учасників походу слїдно якусь сьвяточність і повагу, а в померклих очах — іскорки давньої завзятости та надії на красшу будучність.

На вільній площі перед театральною салею де до всього зібраного народу промовив Др Кость Левицький та п. Темницький, похід розвязав ся.

Другу половину сьвата виповнила народня академія та вокально-музичний концерт.

Замітний що до своєї величавости вечірній концерт, який відбув ся в бараковій теаральній сали. Ніхто з присутних між ними поважне число Німців, як з міста так околиці — не відчував, що находить ся в простому бараку, а в якійсь першорядній театральній сали — осьвіченій множеством електричних сітел, та украшеній чудними фестонами (Заслуга в тім інж. Біцана, та артиста маляра Н. Федюка). Всїх очи спочивають на сцені, де в глибині серед множества цвітів та зелені біліє погруде Тараса. Розпочала сей концерт орхестра „музично - співацького Кружка“ під діриґ. п. Фірнзіна граючи поважний марш. По його скінченю являєсь на сцені посол Др. Кость Левицький, який врочистим голосом між иншим підніс теперішні події в Росії, що вяжуть ся з долею вільної України, про яку мрів і за яку страдав Т. Шевченко. Тверді, сьвяточні, переконуючі слова зробили сильне вражінє на присутних. Милу несподіванку для нашої і чужої публики зробила поява нашого Укр. артиста-співака О. Носалевича, члена німецького театру в Празї, який видно з любови до своїх бідних земляків — не вагав ся з престольного міста вибратись до мізерних бараків, щоб уприємнити їм бодай кілька хвиль їхнього турботнього житя. Тому й не диво, що сам його виступ принято з одушевленєм. Як трету точку програми відсьпівав він одну українську і дві німецькі пісні.

По нїм селянський хор під діриґ. п. О. Бачинського відсьпівав удатно Вербицького - Завіщанне. Численний хор, доповнений в мужеських голосах членами. „Співацького Кружка“ різко і завзято як ніколи гомонів всею грудю:

„Вставайте — кайдани порвіте“ — то знов з глибоким чувством прогомонїло сольове (п. Бабій): „І мене в сімї вольній новій, не забудьте помянути...“

По селянській декламації та орхестрі (уверт.: Вільгельм Тель), виступає вперве — не численний та з гарними голосами „Співацький Кружок“ інтелїґентів — під диріґентурою п. Ів. Ворончака, співаючи Лисенка „Туман хвилями лягає“.

Сей хор так подобав ся присутним, що хотїли почути його ще раз — та видно задля браку часу не зроблено сеї приємности. Слїдує фортепянове сольо артистки-пяністки п. Оксани Бірецької, яка не жалуючи видно труду — приїхала з Відня на се сьвято і крім згад. соля виконала акомпаніямент до всїх хорів. З вдячности за се одержала від ґмінд. укр. громади пречудну китицю.

Єще раз дають ся чути мельодійні звуки п. О Носалевича, який сим разом співає дві українські і одну німецьку пісню. На незмовкаючі оплески мусів він довгий час відповідати подякою.

Концерт закінчує „співацький кружок“ інтелїґентів бадьорим „Вставай Україно“ (Лопатинського) разом з орхестрою „Музичного Кружка“. Ся точка програми через своє артистичне виведенє в подив впровадила присутну публику, а кінцевий могучий акорд: „Вставай Україно, ось ангел іде — неволених народів кличе Тебе!“ — довго тямити-муть усї присутні. Тож і заслужені оплески збирав як співацький кружок, так і його диріґент п. Ворончак.

По відсьпіваню і відіграню орхестрою національного гимну та „Не пора“ присутні гостї зі сьвяточним настроєм та видимим вдоволенєм опускали салю. Громадї-ж, котра се величне сьвято устроїла, належить ся повне признанє, бо гідно оказалась перед чужинцями і величаво (не зважаючи на прикрі обставини) вшанувала память Тараса. — Один з учасників.

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 19. мая 1917.

Нинї: 19. мая гр.-кат. Йова пр., римо-кат. Петра.

Завтра: 20. мая гр.-кат. Акакія п., римо-кат. Бернарда.

◯ Львівський Український Народний Театр тов. „Бесїда“ у Львові під управою К. Рубчакової. Саля „Т-ва ім. М. Лисенка“ при ул. Шашкевича ч. 5.

В недїлю, дня 20. мая „Кума Марта“ драма на 5 дїй зі співами і танцями А. Ф. Шатковського.

В четвер, дня 24. мая „Любов бідного Маркіза“ штука на 5 дїй, 6 відслон О. Фиєт'а, в перекладї Ст. Сїлецького.

В приготованю „Двайцять днїв Тюрми“ комедія на 3 дії М. Геннекуїна.

Початок о год. 7½ веч.

Білети можна скорше набути в „Народній Торговлї“, а в день представленя при касї театру від. год. 5. по пол. 2—2

○ **В справі майських проповідий**, які на запросини світлого Совіту Ставропіґійського Інститута мав я виголосити в Успенській церкві у Львові, як се було оголошене в часописях, заявляю, що з причин від мене независимих їх голосити не можу. — о. Юліян Дзерович.

Послідні вісти.

БЕРН. Француська преса задивлює ся з великим песимізмом на стан річий в Росії, хотяй не знає ще о остаточнім уступленю Мілюкова. Дневники пишуть, що ні тимчасове правительство ні революційні виділи тепер не мають потрібної поваги як також сили волі, щоби вратувати ситуацію.

„Rappal“ пише: Коли би уступлене Гучкова потягнуло за собою уступлене Львова і Мілюкова, то мали би ми погром.

ЛЬОНДОН (Райтер). У відповіди на лист Lloyda George'a Redmond відповідає: Националісти зовсім віжидають пропонований проєкт закона, однак готові є на скликане конференції, як будуть в ній репрезентовані всі ірляндські сторонництва.

Ульстерське сторонництво оповістило заяву, що пропозиції Льойда Жоржа будуть предложені ульстерській раді, котра застановить ся над ними.

В парляментарних кругах є загальне пересвідчене, що всі сторонництва приймуть пропоновану конференцію.

ПЕТРОГРАД. Дня 15. мая відбуло ся засідане тимчасового правительства, на якім рішено віддати портфель міністерства рільництва народному соціялістови Черновову, міністерство праці соціяльному демократови Скобелевови, заграничні справи бувшому міністрови скарбу Терещенкови, міністерство маринарки Керенському. Заявлено також, що є пожаданем вступлене до кабінета Кастерелія і проф. Кокошкіна, послідного в характері міністра, котрий має приготовити конституанту.

З головної німецької кватири.

З дня 18. мая.

Західний фронт:

Фронт пільного маршалка баварського наслідн. престола Рупрехта:

На фронті Ара знов зріс огонь артилерії по обох сторонах Скарпи. О півночи відперто в рукопашній борбі англійський наступ здовж дороги з Ґаврель до Просн. Румовища, що остали по селі Бількур по приказі опущено без найменьшого діланя неприятеля, котрий щойно 24 годин пізнійше там усадовив ся.

Фронт пруського наслідника престола:

Також і на фронті Ен і в Шампанії при красших условинах обсерваційних діяльність артилерії знов є більше оживлена, особливо на узгірях Шеман де Дам. Частинні, французькі наступи, котрі слідували по скріпленім огни коло Брає на північ від Краонель і коло Краон цілковито відперто. Також безуспішни був наступ неприятеля на північ від Сапіньіль на узгіре 108. На схід від Ровро дві сотні зложені з Берлінців і Бранденбурців здобули приступом рів, котрий обсадили Французи дня 5. мая і полонили залогу сего рова, що числила понад 150 жовнярів.

Східний фронт:

Крім живої місцями діяльности артилерії не було особливих подій.

Македонський фронт:

В луку Черни потерпів неприятель вчера нову невдачу. Ворожі наступи, виконані по обох сторонах Макова, по шестидневім приготованю артилерії відперто всі без виїмку. З поміж німецьких військ, що брали участь в тім відпертю наступу — особливо відзначили ся східнопруські і шлеські баталіони, як також стрільці ґвардії.

Перший ґенеральний квартирмайстер Людендорф

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Оголошеня.

[illegible] Друкарня А. Гольдмана. Львів, ул. Сикстуська 13